

Hyvät ystävät ja lähettäjät!

On aika lähettää taas terveisiä teille täältä itärajan takaa. Täällä ilmassa on jo kovasti kevään tuntua. Tänäkin on lämmintä +5 astetta, on valoisaa eikä luntakaan ole ollut niin kuin kahtena edellisenä talvena. Helpolla on päästy tällä kertaa sydäntalvesta.

Inkerin kirkolla on erityinen kyky tuoda ihmisiä yhteen mitä erilaisimmista yhteyksistä, niinkuin lauantaina 16.2. piispan 60-v.juhlan merkeissä Kelton instituutin hyväksi.

Ensin juhlittiin Kelton kirkossa. Tervehdyksissä muisteltiin Aarre Kuukaupin elämää monesta näkökulmasta. Inkerin Liiton johtaja Wladimir Kokko muisteli yhteistä aikaa kansakoulussa, Viron kirkon asessori Tiit Salumäe 30-vuotista ystävyyttä ja aikaa jolloin hän hoiti Neuvostoliiton aikana Inkerin kirkon seurakuntaa Pushkinissa 1980-luvulla, Herzenin yliopiston professori A.J. Grigor-enko kiitteli yhteistyötä Kelton teologisen seminaarin kanssa, kun Herättäjähdistyksen ”rakentajapappi” Alpo Järvi toi puolestaan terveiset 500:lta kirkkojen rakentamistalkoissa mukana olleelta vapaaehtoiselta.

Sunnuntaina 17.2. oli juhla jumalanpalvelus Pyhän Marian kirkossa ja sen jälkeen mm. Pietarin hallinnon tervehdyksissä tulivat esille mm. se, miten piispa Kuukaupin työ on heijastunut yhteiskuntaan ja miten yhdessä hallintoviranomaisten kanssa pyritään tekemään työtä nuorten hyväksi, miten Inkerin kautta monet eri tavoin ajattelevat ihmiset ovat tulleet lähemmäksi toisiaan ja miten ekumeenisuus on saanut kasvot Aarre Kuukaupissa.

Samassa pöydässä istui niin Pietarin kaupungin hallinnon edustajia kuin Suomen herätysliikkeiden edustajia, lähetystyöntekijöitä, Suomen virkavaltaa, suomalaista Venäjän tutkijaa ja pietarilaista protestantismin tutkijaa.

Juhlat täällä ovat erityisen mukavia ja tarpeellisia, jotta hajallaan olevat eri tahot saavat syyn tulla yhteen.

Kelton seurakunnan pyhäkoululaiset olivat leiponeet näin komean pulla piispalle.

Joulun ihme

Pääsiäinen on jo kuukauden kuluttua, mutta joulunaikaa täytyy hieman muistella. Vietin joulun täällä ja tästä joulunajasta kokonaisuudessaan jäi kovin hyvät muistot. Kaikki suuret tapahtumat Kauneimmat joululaulut, Inkerin kirkon jouluhla ja jouluajan jumalanpalvelukset ja konsertit kaikki vetivät Pyhän Marian kirkon kutakuinkin täyteen ihmisiä.

Joulunaika jatkui pitkälle tammikuulle ortodoksisen joulun mukaisella Loppiaisillan konserttisarjalla, joka on Pietarissa toimivien protestanttisten kirkkojen yhteinen 8 päivän ponnistus. Tänäkin vuonna yhteinen aloitus tapahtui Pyhän Marian kirkossa, joka oli ääriään myöten täynnä. Toisen konsertin järjesti Pyhän Marian kirkko ja siihen oli saatu maailmankuulu basso-profundo Vladimir Miller (matalin basso) solistivieraaksi ihan hyvän hyvyytään. Välillä vain istun ja ihmettelen, miten tämä kaikki on mahdollista. Suuri kiitos siitä menee Marina Väisälle, joka alttiisti palvelee ja joka nauttii suurta arvostusta Pietarin muusikoiden keskuudessa.

Jouluyö - juhlayö laulettiin Pyhän Marian kirkon portailla jouluaaton iltapalveluksessa.

Yksin tämän joulun ihmeistä oli suklaapakkaus, jossa toivotetaan Kristuksen syntymäjuhlaa ja kerrotaan Jeesuksen elämästä. Sellaisen sai ostaa mm. lähiruokakaupasta.

Peräkkäiset konsertit 13.1. ja 14.1.2013 vetivät kirkon täyteen väkeä.

Tämäkin uutta joulunajassa täällä. Lasten tekemiä piirustus-maalauksia joulusta oli levitetty ympäri kaupunkia mainostauluihin. Niissä toivotetaan Hyvää Uutta Vuotta ja Kristuksen syntymäjuhlaa. Aitoja joulunäytelmiä esitetään eri puolilla. Itse olin Aleksanteri Nevskin luostarin juhlasalissa koululaisnäytöksessä.

Että ketään heistä ei unohdettaisi

Tietokirjailija Tyyne Martikainen on koonnut inkerinsuomalaisten vainojen uhrien tietokantaa Että ketään ei unohdettaisi – inkerinsuomalaisten martyrologia. Tietokanta käsittää yli 6000 inkerinsuomalaisen uhrin tietuetta ja se on julkaistu nyt Turun Siirtolaisinstituutin verkkosivuilla. Tietokanta on tarkoitettu sukututkijoiden ja tieteellistä tutkimusta tekevien käyttöön. Sivustot löytyvät hakusanoilla Että ketään ei unohdettaisi.

Aiheesta ja sen taustahistoriasta on tulossa myös kirja, jonka Siirtolaisinstituutti julkaisee lähiaikoina. Pietarissa on jo pitkään tehty Martyrologian historian 12-osaista kirjasarjaa, jossa on jokaisen Levashovon joukkohautaan joutuneen tiedot. Olen näitä kirjoja toimitellut Tyyne Martikaiselle, ja tällä tavalla tutustunut tähän rankkaan historian vaiheeseen.

Linkki: <http://www.migrationinstitute.fi/emreg/login.asp>

Inkeriläiskylässä hautajaisissa

Oli mieleenkiintoista päästä osallistumaan perinteisiin inkeriläisiin hautajaisiin Inkerinmaalla Karstalan kylässä. Läksimme ajelemaan sinne aamutuimiin lauantaina 2.2. Väinö Kuosti, siunaava pappi oli jo paikalla ja ihmiset järjestäytymässä pihaan valkoisen lumen keskelle vainajaa hyvästelemään ja siunaamaan. Arkku kannettiin ulos jakkaroiden varaan ja siinä vanhat ystävät hyvästelivät häntä ja muistelivat ääneen puheen. Aviopuoliso, mies, talutettiin istumaan arkun viereen. Omat jalat eivät oikein toimineet enää, mutta muuten mies oli kunnossa.

Lauloimme suomeksi ja venäjäksi virsiä, Väinö Kuosti hoiti toimituksen ja Jukka piti muistopuheen. Olivat tuttuja sillä Paanaset olivat käyneet monen vuoden ajan pitämässä seuratilaisuuksia tässä talossa.

Siunaustoimituksen jälkeen arkku vietiin autolla läheiselle hautausmaalle kylän viereen. Havuja oli ripoteltu alkumatkalle rapun edestä autoon ja myös hautausmaalle polulle joka vei hautapaikkaan lumen keskelle. Kirkkoa ei ollut, mutta näin vainaja pääsi lähelle kotikontujaan.

Vielä oli hetki ennen hautaanviemistä. Laulettiin virsi ja oli myös sananlukua. Jokainen jätti hyvästit jollakin tavalla koskettamalla vainajaa, useimmiten käsiin. Oli jotenkin hienoa että vainaja hyvästeltiin näin konkreettisesti.

Surutalossa oli katetut ruokapöydät. Ihana tunnelmallinen vanha inkeriläinen talo siinä kunnossa kuin oli. Aika paksu putkisto kiersi lähellä kattoa hormiin nurkassa olevasta kamiinasta. Siitä kuulema lämpö tuli huoneeseen, pieneen tupaan.

Naisilla, jotka huolehtivat pöydän antimista, oli päässään musta pitkä liina, kuin kaulaliina, mutta sidottu päähän. Se oli suruliina. Pöydässämme istui 90-v. mummo, joka oli kävellyt viereisestä kylästä kepin kanssa. Toimme hänet kotiin autolla ja miten iloinen hän siitä olikaan. Hauska mummo. Suomalaista juurta hänkin.

Vaikuttava matka. Aurinko paistoi, ilma oli puhdasta ja raikasta, lumi valkoista. Arvokkaasti saateltiin vainaja tästä elämästä.

Vielä kerran 400-vuotishistoriasta

Pietarin pääkonsulaatin Studia Generalia -sarjassa oli annettu puheenvuoro Inkerin kirkolle. Joulun alla 20.12.2012 arkkitehti, Inkerin kirkon emeritus pääsihteeri Isto Pihkala aloitti luennon kertaamalla mitä tarkoitetaan sanalla kirkko ja lyhyesti kirkollisten juhlien merkityksillä eri tunnustuskunnissa. Luterilaiset juhlivat erityisesti Jeesuksen syntymää, ortodoksit Jeesuksen ylösnousemusta ja helluntailaiset Pyhän Hengen vuodatusta. Kirkko on kuitenkin pohjimmiltaan universaalinen kaikkien kristittyjen yhteys.

Pihkala nivoi Inkerin kirkon synnyn ja historian poliittisen historian tapahtumiin, Ruotsin ja Venäjän välisiin taisteluihin ja Euroopassa vallinneisiin liikehdintöihin 1600-luvun alusta lähtien. Hän muistutti, että Jumala vaikuttaa historiassa ja teki sitä kautta ymmärrettäväksi vaikeat historialliset vaiheet - Jumala kätkee siunauksen kärsimykseen.

Inkerin kirkon piispa Aarre Kuukauppi totesi kommenttipuheenvuorossa, että Inkerin kirkko on ainutlaatuinen ilmiö, joka ei mahdu raameihin. Inkerin kirkko ei edusta enää tiettyä kansal-

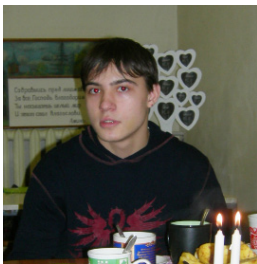
lista, kielellistä ja kulttuurista ryhmää, vaan se on murtautunut vaikeiden historiallisten vaiheidensa kautta avoimeksi kaikille kansallisuuksille raamatullisen esikuvan mukaan universaalina kristittyjen yhteytenä.

Inkerin kirkon 400-vuotisjuhlan jälkimaningeissa ilmestyi vuoden 2012 aikana kaksi venäjänkielistä kirjaa, jotka käsittelevät Inkerin kirkon historiaa: pietarilaisen Gjöll-kustantamon kirja Suomalaisen Inkerin evankelis-luterilaisen kirkon historia 400 vuotta ja viime kirjeessä esittelemäni kirja Inkerin kirkon oma kustanne Inkerin kirkon uskon tie kautta vuosisatojen – 400 vuotta historiaa, 40 vuotta ilman kirkkoja, 4 kirkon elpymisen merkkipaalua, joita pääosin venäläinen yleisö sai ostaa tilaisuudessa.

Pääkonsulaatin luentosaliin oli kokoontunut runsas kuulijakunta, joka lopuksi ja joulun kunniaksi kajautti suomeksi ja venäjäksi sleesialaisen laulun Maa on niin kaunis.

Kiitos taas yhteisestä matkasta!

Siunattua paastonaikaa, hyvää kevään tuloa ja Taivaan Isän antamia tulevaisuuden näkymiä!

Elämän siiville –projekti on jatkunut suotuisissa merkeissä ja vakiintumisen ja projektin jatkuvuuden ansiosta voimme nähdä monen lapsen kohdalla miten siivet alkavat kantaa. Iloinen uutinen on se kun Sergei, joka oli noin kaksi vuotta projektissa, valmistui vuoden lopussa ammatillisesta koulusta kirjanpitäjäksi. Hän täyttää ensi huhtikuussa 21 vuotta.

Tuulikki

Tuulikki Vilhunen
c/o Inkerin kirkko
PL 189
53101 LAPPEENRANTA
tuulikki.vilhunen@felm.org
+79215883426
tikankontti10@gmail.com

Ystävärengas:
Ota yhteys 09-12971 Ystävärengasasiat
Kummiprojekti:
tuula.koistinen@felm.org, tai 09-12971/kummilapsityö, kun haluat tukea Pietarin lastenkotilapsien kasvua.
www.mission.fi/kummilapsitoiminta